

ogsaa jeg ønsker — en noget anden Form for Uddannelsen i den danske Hær, maa vi begynde med Begyndelsen, og Begyndelsen er den at reformere de militære Skoler; reformere Undervisningsanstalterne og derigennem faa et Korps til at uddanne Mandskabet, som er egnet ikke blot til at give de unge militær Diciplin, men i det hele taget til at øve Indflydelse paa dem i alt, hvad der vedrører Ungdommens Opdragelse.

Her vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Boa, der bebrejdede mig, at jeg som Højskoleforstander ikke kunde tænke mig en Ordning, hvorefter man kunde lægge en saadan Opdragelse ud til Højskolerne, at det kan der slet ikke være Tale om. Højskolerne er ikke indstillet paa at have et saadant Antal, som skulde indkaldes, og de har hverken Lokaler, Uddannelsesplads eller Uddannelsesmidler til den Slags Ting. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saa længe jeg har været Forsvarsminister, har det været en af mine væsentligste Opgaver at bidrage til, at der indførtes en god Tone i Hæren, at i det hele taget Befalingsmændene er klare over, at det er Menneskemateriale, de har at gøre med, og at de har Pligt til at behandle dem paa en menneskelig og forsvarlig Maade. Jeg har ved Siden af min Virksomhed som Minister, og ogsaa naar jeg ikke var Minister, i mange Aar som Formand for Foreningen „Dannevirke“ udført et ikke lille Arbejde for at bidrage til, at der udenfor Tjenestetiden kunde gives det indkaldte Mandskab god Underholdning og Oplysning om mange forskellige Spørgsmaal gennem Foredrag. Jeg har faaet indført Sangevælselser med det menige Mandskab, som overhovedet har Betingelser for at kunne synge, fordi jeg gerne vilde bidrage til, at de slette Soldatervisere, som man i tidligere Tid hørte mellem Soldaterne, kunde ombyttes med nogle af vore gode nationale Sange; der er vel neppe noget Folk i Verden, der har større Rigdom paa dette Felt end vi her i Danmark. Det har ogsaa glædet mig, at den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch, henvendte sig til mig, da vi havde Sikringsstyrken inde, og bad mig være Formand for et Udvalg med lignende Formaal, som „Dannevirke“, dog sammensat af Mænd fra andre Stillinger end Medlemmerne af „Dannevirke“s Bestyrelse. Jeg gik med Glæde ind paa at tage denne Opgave op, og vi har røgtet den paa en saadan Maade, at Finansudvalget endogsaa har bevilget en Sum paa Finansloven til fortsat at skaffe Soldaterne bedre Underholdning, end de

ellers er henvist til, gennem denne Foredragsforening ved Siden af „Dannevirke“ og de andre Foreninger, f. Eks. „K. F. U. M.“ der hver paa sin Maade tager sig omhyggeligt af de unge. Men at knytte en saadan Opdragelse til Hærens almindelige Uddannelse lader sig ikke gøre. Dertil vil udkræves helt andre Former for Hærordningen end dem, vi maa regne med.

Baade det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og det ærede Medlem Hr. P. Munch har berørt Hjalmar Brantings Udtalelser, hvoraf jeg citerede nogle enkelte Udtryk, da jeg forelagde disse Forslag for det høje Ting. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen erklærede aabent og ærligt, at han delte ikke Hr. Brantings Syn paa dette Forhold. Det er rigtigt, Hr. Branting har en helt anden Opfattelse af Spørgsmaalet om Pligten overfor Landets Forsvar og Landets Neutralitet, end vore Socialdemokrater har givet til Kende. Men det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fandt en Trøst i, at Hr. Branting kom fra et andet Land; hvor der var større Forhold; det var i Betragtning af disse større Forhold, at Hr. Branting havde udtalt sig, som han havde gjort. Det er ikke rigtigt. Hr. Branting talte slet ikke om svenske Forhold, hverken i Almindelighed eller i Særdeleshed. Hr. Branting talte om den almindelige Pligt, der foreligger for alle Folk, ogsaa i de smaa Stater; den, der vil leve, maa vise sin Kærlighed til Livet derigennem, at han ikke viger tilbage for at være med til at værne sit Land. Det er ogsaa i Overensstemmelse med vor Grundlov, som det ogsaa blev anført i Aftes, at man har givet enhver vaabenfør Mand Pligt til med sin Person at tage Del i Landets Forsvar.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch tog Udtalelserne af Hjalmar Branting paa en noget anden Maade. Han gjorde heller ikke noget Forsøg paa at skjule, at Branting stod paa et andet Standpunkt i den Sag end det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at der er andre Maader at vise sin Kærlighed til Livet paa end gennem Forsvarsvillie. Deri har det ærede Medlem Ret, man har andre Maader at vise det paa end gennem Forsvarsvillie. Jeg holder mig til, hvad Bjørnstjerne Bjørnson har sagt i en Sang: „Jeg vil væge mit Land jeg vil bygge mit Land“, disse to Ting kan godt forenes. Det er dette Standpunkt, jeg indtager, og som Venstre staar paa i dette Spørgsmaal.

De ærede Medlemmer vilde have Folkeafstemning om det militære Spørgsmaal. Skal vi nu ikke være enige om, at vi hjælpes ad med at sørge for, at vi saa hurtigt som